HUGO DE SANCTO VICTORE. GUILELMUS DE SANCTO THEODORICO. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS

Göttweig (?), 4. Viertel 12. Jh. Seite 9r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36641
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

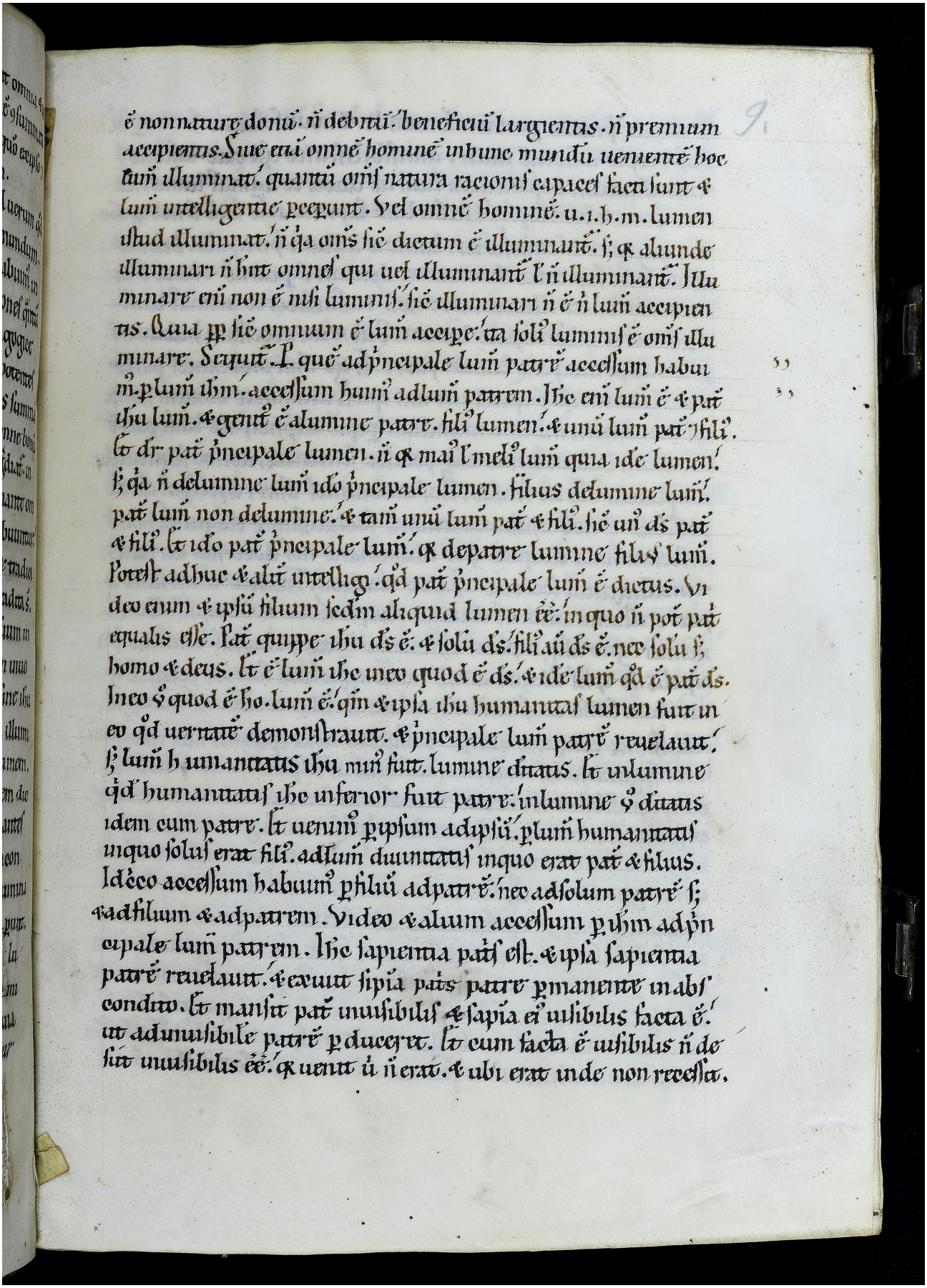

9r

ē nonnatura donū. nī debitū. beneficiū largiemur. nī premium
accipiemus. Sicut etiā omnē hominē inhunc mundū uenientē hoc
lūmen illuminat. quantū omīs natura racionis capaces facta sunt et
lūmen intelligentiae peccauit. Vel omnē hominē. u.i.h.m. lumen
istud illuminat. nī qa omīs sic dictum ē illuminantē. s; q aliunde
illuminari nī hīt omnes qui uel illuminantē l nī illuminantē. Illu
minare enī non ē nisi luminis. sic illuminari nī ē n lūmen accipien
tis. Quia pp sic omnium ē lūmen accipe. ita soli luminis ē omīs illu
minare. Sequitur. Q. quē ad pncipale lūmen patrē accessum habui
m. plūm ihm. accessum humī ad lūmen patrem. Ihc enī lūmen ē et pat
ihu lūmen. et genitū ē a lumine patre. filius lumen. et unū lūmen pat filius.
Et dr pat pncipale lumen. nī q maior l meliū lūmen quia ide lumen.
s; qa nī de lumine lūmen ido pncipale lumen. filius de lumine lūmen.
pat lūmen non de lumine. et tamen unū lūmen pat et filius. sic unus ds pat
et filius. Et ido pat pncipale lūmen. q de patre lumine filius lūmen.
Potest adhuc et aliter intelligi. qd pat pncipale lūmen ē dictus. Vi
deo enim et ipsū filium secm aliquid lumen ēē. in quo nī pot pat
equalis esse. Pat quippe ihu ds ē. et solu ds. filius autē ds ē. nec solu s;
homo et deus. Et ē lūmen ihc inco quod ē ds. et ide lūmen qd ē pat ds.
Inco q quod ē ho. lūmen ē. qm et ipsa ihu humanitas lumen fuit in
eo qd ueritatē demonstrauit. et pncipale lūmen patrē reuelauit.
s; lūmen humanitatis ihu min fuit. lumine dnitatis. Et inlumine
qd humanitatis ihc inferior fuit patre. inlumine q dnitatis
idem eum patre. Et ueniū pipsum adipsū. plūm humanitatis
inquo solus erat filius. adlūm diuinitatis inquo erat pat et filius.
Ideo accessum habuim filiū adpatrē. nec adsolum patrē s;
ad filium et adpatrem. Video et alium accessum p ihm ad pn
cipale lūmen patrem. Ihc sapientia patis est. et ipsa sapientia
patrē reuelauit. et exuit sipia pais patre pmanente in abs
condito. Et mansit pat inuisibilis et sapia ei uisibilis facta ē.
ut ad inuisibile patrē p duceret. Et cum facta ē uisibilis nī de
fuit inuisibilis ēē. q uenit ū nī erat. et ubi erat inde non recessit.